

Środa, 25 listopada 2009 r.

Oznaczanie pochodzenia

P7_TA(2009)0093

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznaczania pochodzenia

(2010/C 285 E/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 980/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. wprowadzające plan ogólnych preferencji taryfowych ⁽¹⁾,
  - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/29/WE z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącą nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym ⁽²⁾,
  - uwzględniając art. IX i art. XXIV ust. 5 Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT 1994),
  - uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽³⁾ oraz rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. określające przepisy dotyczące wprowadzenia w życie rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽⁴⁾, które ustanawia wspólnotowy system niepreferencyjnych zasad pochodzenia,
  - uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 918/83 z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych ⁽⁵⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lutego 2009 r. w sprawie wzmocnienia roli europejskich MŚP w handlu międzynarodowym ⁽⁶⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lipca 2006 r. w sprawie oznaczania pochodzenia ⁽⁷⁾,
  - uwzględniając swoje oświadczenie w sprawie oznaczania pochodzenia ⁽⁸⁾,
  - uwzględniając wniosek Komisji z dnia 16 grudnia 2005 r. dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie oznaczania kraju pochodzenia niektórych produktów importowanych z krajów trzecich (COM(2005)0661),
  - uwzględniając art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że obecnie UE nie ma żadnych zharmonizowanych przepisów ani jednolitych praktyk w zakresie oznaczania pochodzenia w UE; mając na uwadze, że rozbieżności między przepisami obowiązującymi w państwach członkowskich, jak również brak jasnych zasad wspólnotowych w tym obszarze sprawiają, że ramy prawne są jedynie fragmentaryczne,

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 30.6.2005, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 149 z 11.6.2005, s. 22.

⁽³⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 105 z 23.4.1983, s. 1.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2009)0048.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 303 E z 13.12.2006, s. 881.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 323 E z 18.12.2008, s. 140.

Środa, 25 listopada 2009 r.

- B. mając na uwadze, że środki krajowe nakładające obowiązek oznaczania pochodzenia towarów przywożonych z innych państw członkowskich są zakazane, natomiast podobne ograniczenia nie istnieją w odniesieniu do obowiązkowego oznaczania pochodzenia dla towarów przywożonych z krajów trzecich,
- C. mając na uwadze, że szereg najważniejszych partnerów handlowych UE, jak USA, Chiny, Japonia i Kanada, ustanowiło wymogi w zakresie obowiązkowego oznaczania pochodzenia,
- D. mając na uwadze, że w agencji lizbońskiej UE sama ustanowiła jako cel wzmocnienie jej gospodarki, między innymi poprzez podniesienie konkurencyjności jej przemysłu na tle gospodarki światowej; mając na uwadze, że konkurencję można uznać za uczciwą tylko wtedy, gdy działa na jasno określonych zasadach obowiązujących zarówno producentów, jak i eksporterów oraz importerów, oraz gdy opiera się na wspólnych społecznych i ekologicznych założeniach i wartościach,
- E. mając na uwadze, że system oznaczania pochodzenia dałby konsumentom pełną świadomość co do kraju pochodzenia nabywanych przez nich produktów; mając na uwadze, że konsumenci mogliby w ten sposób identyfikować dany produkt z normami socjalnymi i środowiskowymi oraz z normami bezpieczeństwa, z jakimi jest ogólnie kojarzony ten kraj,
- F. mając na uwadze, że wniosek w sprawie wprowadzenia w UE obowiązkowego systemu oznaczania kraju pochodzenia jest ograniczony do określonej liczby przywożonych produktów, takich jak wyroby włókiennicze, biżuteria, odzież, obuwie, meble, wyroby skórzane, lampy i wyposażenie oświetleniowe, szkło, ceramika oraz torby, w przypadku których wymagane oznaczenie kraju produkcji podaje wartościową informację przy wyborze dokonywanym przez konsumentów końcowych,
- G. mając na uwadze, że ważne jest zapewnienie równych warunków konkurencji także producentom z tych głównych krajów partnerskich Unii Europejskiej, które wdrożyły oznaczanie pochodzenia,
- H. mając na uwadze, że wraz z wejściem w życie Traktatu Lizbońskiego w dniu 1 grudnia 2009 r. Parlamentowi i Radzie przyznane zostaną równe prawa w zakresie wspólnej polityki handlowej; mając na uwadze, że na podstawie art. 207 Traktatu w sprawie Funkcjonowania Unii Europejskiej do przyszłych uregulowań w sprawie oznaczania pochodzenia zastosowanie będzie miała zwykła procedura prawodawcza,
1. przypomina, że ochrona konsumentów wymaga przejrzystych i spójnych przepisów handlowych obejmujących wskazanie pochodzenia;
  2. wzywa Komisję i Radę do podjęcia wszelkich koniecznych kroków w celu zapewnienia równych szans także partnerom handlowym, którzy przyjęli wymagania oznaczania pochodzenia;
  3. wzywa Komisję i Radę do wprowadzenia odpowiednich mechanizmów nadzoru i egzekwowania w dziedzinie cel;
  4. nalega, aby państwa członkowskie utrzymywały w tej kwestii spójne podejście wspólnotowe, co pozwoli konsumentom na otrzymywanie pełniejszych i dokładniejszych informacji; uważa obowiązkowe oznaczanie pochodzenia za ważny krok w kierunku pełniejszego informowania na temat społecznych i ekologicznych norm produkcji i przetwórstwa;
  5. zachęca Komisję do stanowczego interweniowania razem z państwami członkowskimi na rzecz obrony uzasadnionych praw i oczekiwań konsumentów za każdym razem, gdy istnieje dowód na oszukańcze bądź wprowadzające w błąd oznaczanie pochodzenia przez importerów i producentów z krajów trzecich;
  6. uważa wyżej wspomniany wniosek dotyczący rozporządzenia Rady wprowadzającego obowiązek wskazywania kraju pochodzenia określonych produktów przywożonych z krajów trzecich do Unii Europejskiej za pożyteczny dla osiągnięcia celu przejrzystości i odpowiedniego informowania konsumentów, jak również spójności zasad handlu międzynarodowego;

Środa, 25 listopada 2009 r.

7. wyraża przekonanie, że z dniem 1 grudnia 2009 r., w kontekście zwykłej procedury ustawodawczej wprowadzonej przez Traktat Lizboński, powinny się formalnie rozpocząć konsultacje i wymiana poglądów między Parlamentem i Radą oraz że wszelkie dalsze opóźnienia poważnie zaszkodziłyby prawom obywateli, poziomowi zatrudnienia w UE oraz zasadzie wolnego i sprawiedliwego handlu;
  8. wzywa Komisję do pozostawienia wniosku bez zmian i ponownego przedłożenia go Parlamentowi zgodnie z art. 207 Traktatu w sprawie Funkcjonowania Unii Europejskiej natychmiast po wejściu w życie Traktatu Lizbońskiego;
  9. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
-